

Samenvatting van een blog van ds. Egbert Brink, die samen met ds. Van Leeuwen naar Bangui ging.

Colleges in Bangui (1)

Voor de vierde keer mocht ik afreizen naar de Republiek Centraal Afrika om les te geven aan de Theologische Faculteit in hoofdstad Bangui. Opnieuw een bijzondere ervaring om zoveel Afrikaanse nationaliteiten te ontmoeten en les te geven.

Als ergens duidelijk wordt dat dit niet alleen geven, maar ook ontvangen is, dan wel op dit continent.

Deze keer was het een extra zwaar programma, en moest ik drie vakken geven. Gewoonlijk geef ik les aan de tweede- en derdejaars (over het Oude Testament) en soms ook aan Masterstudenten. Maar deze keer aan alle drie de jaargroepen.

Aan de tweedejaars gaf ik dit jaar *Hermeneutiek in het Oude Testament*. De colleges gingen over leessleutels van verschillende genres in de Bijbel: hoe lees je die in de Afrikaanse context? Onderwerpen waren: Genesis 1-11, het Scheppingsverhaal, Geslachtsregisters, Izak-Ismaël (tegen de achtergrond van Islam), de betekenis van de Wetgeving, het karakter van Profetie, Wijsheid: verschillende Spreuken, Prediker en Hooglied.

De derdejaars kregen exegesecolleges over het boek Prediker. Voor verschillende studenten was dit een grote opgave, omdat zij het Hebreeuws niet goed genoeg beheersen om deze moeilijke materie te volgen. Daar komt bij dat het merendeel niet gewend is om zo abstract te denken. Vaak wordt het boek Prediker in Afrika niet bepreekt, omdat het als te moeilijk wordt weggelegd en zij niet weten wat ze ermee aan moeten (bijv. Pred 9:7-9: "drink met een vrolijk hart je wijn"?!?).

Ik heb opnieuw een poging ondernomen om leesregels te geven en oefeningen te doen in exegese, en het wijsheidskarakter van het boek te laten zien, dat Prediker zijn wijsheid heeft opgedaan in de praktijk. De studenten moesten ieder een exegesescriptie maken en een afsluitend tentamen doen. Best intensief voor studenten, vooral voor hen die niet beschikken over een computer, en hun lessen 's avonds voorbereiden bij een stormlamp.

De masterstudenten (eerste- en tweedejaars) hadden nog niet het vak Christelijke Andragogie gevolgd. De meeste studenten kende ik al omdat ik ze in 2010 had lesgegeven toen ze in het tweede en derde Bachelorjaar zaten.

In Afrika zijn de menswetenschappen nog niet zozeer ontwikkeld. En daardoor kon ik de studenten een introductie geven op dit terrein, hoe in de praktische theologie wij gebruik kunnen maken van principes vanuit de sociologie, de psychologie en de pedagogie. De studenten moesten daarnaast in werkgroepen opdrachten vervullen (bijbelstudies maken voor volwassenen en huwelijkscatechese voor jonge stellen etc).

Ruim 25 studenten volgden de colleges, onder wie een zwangere vrouw. Zij beviel in de laatste week van een zoon, nadat ze bijna alle colleges had bijgewoond. In het weekend kwam haar man bij mij aankloppen of zij het afsluitend tentamen ook thuis mocht maken. Zo gezegd, zo gedaan.

Colleges in Bangui (2)

De [Faculté de Théologie Évangélique de Bangui](#) - waar ik in april [college](#) heb gegeven - is in ontwikkeling. Nog steeds komen studenten en voorgangers uit Franstalig Afrika naar Bangui. Dat is voor hen meestal een achteruitgang in cultuur en infrastructuur, want de Republiek Centraal Afrika is een zeer onontwikkeld gebied.

Er zijn veel politieke spanningen: in ons laatste weekend daar, van 29 april, was er nog een mislukte staatsgreep. Toch blijft deze plek aantrekken, omdat het Franstalige theologische onderwijs op academisch niveau nog niet in andere landen wordt gegeven.

Dat gaat wel veranderen... De studenten die in de loop van de jaren zijn afgestudeerd, zijn nu zelf aan het bouwen gegaan in academisch onderwijs. Daarom komen verschillenden nu promoveren in Bangui, zodat zij ook zelf met hun graad opleidingen kunnen gaan starten in Tsjaad, Senegal, Congo en Cameroun. Er is zeer veel in ontwikkeling. Het is aan alle kanten te merken dat Gods koninkrijk gebouwd wordt, via de verschillende landen in Afrika, die zo rijk zijn aan grondstoffen.

Wel gebeurt veel tegen de verdrukking in en met de nodige beproevingen, zoals de Heer Jezus had aangekondigd. Met name ook de spanningen tussen de religies van Islam en voorouderreligie (en Voodoo) spelen hoog op. Dat is duidelijk te merken. Verschillende jonge mensen die de Islam hebben losgelaten en Christus erkenden als hun Heer, zijn door hun familie verstoten of vijandig bejegend. Gelukkig is ook te merken hoe gaandeweg ook gezinnen tot geloof komen, naarmate hun leven vordert en het evangelie van Christus, dat werkelijk geluk geeft en tot rust brengt, overwint.

Er zou veel te vertellen zijn vanuit levensverhalen, omdat we ook bezoeken afleggen bij de studenten thuis (We, dat zijn mijn collega Albert van Leeuwen uit Dronten, met wie ik nu driemaal op reis ben geweest, en ik). Die bezoeken worden zeer op prijs gesteld! Wij tonen belangstelling voor hun leefsituatie, hun geschiedenis en achtergrond, en bieden pastorale zorg. Maar telkens word je ook bemoedigd en beschaamd door het werk dat Christus doet onder al zijn kinderen in het immense continent Afrika.

Tenslotte preekten wij in verschillende kerken. De laatste zondag nog in een van de grootste protestantse kerken van Bangui. In twee diensten mocht ik s morgens voorgaan (eerste dienst van 7.00 tot 9.15u; de tweede in Sango van 9.30 tot 12.15u). Daarbij nemen zij alle tijd om

God te eren, te prijzen, te bidden, en hun gaven te brengen. De preek is het slotakkoord van de dienst.

Aan het begin en eind van de diensten is het gebruikelijk de groet over te brengen in het Frans en in de landstaal het Sango: *mbi bara ala kwee, na iri ti Jesu* - Ik groet u hartelijk, in de naam van de Heer Jezus. En dat gebeurt dan ook vanuit het land waar je vandaan komt en dat je representeert. Waarna heel de gemeenschap (van over de duizend zielen) je enthousiast beantwoordt.. *Singala!* - Merci! en roept de groeten terug over te brengen. Zo zijn wij in Christus verbonden, die alle rassen, naties, culturen en stammen verenigt!